

synderligt, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) nu foreslaar Grundlovændringens Vej, og senere, at denne Vej har faaet en noget fraseagtig Karakter i det ærede Medlem fra Ringkøbings Mund. Jeg forstaaer ikke rigtig dette. Vi ønske jo at gennemføre vort Program, og den højtærede Konseilspræsident har i sin Programtale udtalt, at han haabede, vi vare programtro Mænd, som vilde arbejde paa at føre vort Program ud i Virkeligheden. Jeg maa maaske have Lov til at citere nogle faa Linier af den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser: „Det tør nu ikke antages, at „de 27“s Politik er dikteret af personlige Hensyn; de fleste af dem ville ganske sikkert som programtro Mænd støtte demokratiske Forslag, der fremkomme fra dette Ministerium“. Ja vist ere vi programtro Mænd; derfor holde vi netop ogsaa paa, at naar vi skulle have en Omordning af Valgkredsene, skulle vi have den paa den Maade, at vi gaa Grundlovændringens Vej. I vort Program staaer nemlig om dette Punkt: „Folketingskredsens Tal fastsættes ved Grundloven“. Det er netop det, vi ville, at Folketingskredsens Tal skal fastsættes ved Grundloven, og netop fordi vi ønske at gøre et alvorligt og godt Arbejde paa at føre vort Program ud i Virkeligheden, holde vi os til det, vi have sat op i vort Program som Maalet for vort Arbejde i den Henseende. Om det samme kan siges om det nuværende Regeringsparti, det Parti, som det ærede Medlem fra Holbæk staaer som Talsmand for, turde være tvivlsomt, idet det radikale Venstre i Odense-Programmet har udtrykt sit Standpunkt paa en lignende Maade. Der staaer nemlig: „En retfærdig Ordning af Valgkredsene gennemføres ufortøvet enten ved Grundlovændring eller ved Opfyldelse af Grundlovens Bud“. Nu er man imidlertid fra alle Sider, fra alle Partier i Salen enig om, at den Vej at opfylde Grundlovens Bud er ufremkommelig. Ja, selv det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) er klar over, at det lader sig ikke gøre. Naar altsaa den Vej er ufremkommelig — og det anerkendes fra alle Sider —, maatte det radikale Venstre, hvis de ere programtro Mænd, vælge den anden Udvej, nemlig at søge Sagen løst ved en Grundlovændring. Men gøre de dette? Vise de sig at være programtro Mænd i saa Henseende? Det gøre de ikke. Tværtimod, de foreslaa en midlertidig Valgkredsordning uden Forbindelse med den Grundlovændring, som de holde saa stærkt paa i deres

Program. Det er efter min Mening en højest ejendommelig Maade at føre sit Program ud i Livet paa. Hvis der er nogen, der staaer som programtro Mænd og arbejder paa at faa Programmet løst, er det os, men derimod ikke de ærede Medlemmer af Regeringspartiet.

Dernæst udtalte det ærede Medlem fra Holbæk sig ogsaa i ret højstemt Toner om den Maade, paa hvilken det ærede Medlem fra Ringkøbing havde talt om de kongevalgte. Han talte, om jeg maa have Lov til at sige, med Fanatismens Glød i sine Øjne om den Dekadence, som det ærede Medlem fra Ringkøbings Udtalelser tyde paa. Jeg indser nu slet ikke, at det ærede Medlem fra Ringkøbings Udtalelser tyde paa nogen som helst Grad af Dekadence. Derimod er der snarere lidt Grund til at pege paa Dekadence i den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fra Holbæk udtaler sig. Det ærede Medlem fra Holbæk har under denne Debat hævet sig op til en overordentlig højstemt Patos. Det ærede Medlem holder undertiden af at citere Wessel. Jeg skal ikke indlade mig paa dette, men jeg vil sige, at den efter min Mening hule og uægte Patos, det ærede Medlem hæver sig op til under denne Sags Behandling, minder i mange Maader om Hovedpersonen i „Kærlighed uden Strømper“, Johan von Ehrenpreis. Jeg tror nok, det ærede Medlems Patos er i nogen Grad à la Johan von Ehrenpreis, og jeg tror, hans Udtalelser vilde vinde adskilligt i lodig Ægthed, om han forlod denne Patosens Vej og gik ned paa de mere jævne Baner, paa hvilke vi andre almindelige dødelige holde af at bevæge os.

Saa talte det ærede Medlem stærkt om de kongevalgte og om, at det ærede Medlem fra Ringkøbing skulde have talt Godsejernes Sag i saa Henseende. Jeg kan heller ikke indse dette. Jeg kunde have Lyst til for mit eget Vedkommende at udtrykke min Opfattelse med Hensyn til de kongevalgte — jeg taler ikke her paa mit Partis Vegne. Jeg mener, at hvis Landstinget opløses, falde de kongevalgte ind under Opløsningen, og jeg nærer ingen Tvivl om, at et stort Flertal af Vælgerbefolkningen herhjemme nærer den samme Opfattelse. Men jeg er paa den anden Side klar over, at et stort Mindretal, Højrepartiet som saadant, og adskillige Folk indenfor de andre Partier, ville føle sig krænkede i deres Retsfølelse i det Tilfælde, de kongevalgte bleve opløste. Og nu er det egentlig ikke en Regerings